

Както въ онзи часъ, когато са кръсти спасителъ, са имали на свѣтъ-а тројко лице на едно божество: гласъ-а на отца обави сына и светый дъхъ слѣзе въ видъ гълъбскій, — и както е спасителъ, когато прокаждалъ по свѣтъ-а апостолы-тѣ, заповѣдалъ имъ: „шедше научите всѧ изыки крестяще ихъ во има отца и сына и светаго дъха,“ — тий и света-та църква, понеже са придержава за христовы-тѣ дѣмы, довежда ны между дѣца-та мъ, като ны спѣстнѣ три пъти въ водѣ-тѣ въ име-то на сѣко лице на света троица; и това е тѣмълъ и глава на свето-то крещеніе, а остали-тѣ молитви и обичаи или само тваватъ тайнѣ-тѣ или приготватъ за неѣ вѣрни тѣ.

Въ първи-тѣ времена христіански онѣзи, които са приготвахъ да са кръстилъ, дѣмахъ са оглашени затова, защото имъ са тогава огласяваше начало-то на вѣра-та; тѣ не смѣахъ да вадятъ въ църквѣ, когато са свършавахъ тайнин-тѣ, а кои-то отъ тѣхъ вѣхъ найдобри и вѣчъ избрани да са просветилъ съ свето крещеніе, тѣ са приготвахъ презъ цѣлъ постъ съ молитви и подчаваніе да прѣемнатъ тази тайна, и въ първѣ-тѣ половинѣ на лютюргія-та вѣше имъ допъщено да стоятъ въ църквѣ до особеннѣ молитви, коѧто е била за тѣхъ четена.

Драгоцѣненъ споманъ отъ това подчаваніе на оглашени-тѣ останалъ ни е отъ четвърто-то столѣтіе въ списанія-та на св. Кирила архиепископа Йерусалимскаго, кой-то полека приготваше слѣжите-